

Тази неделя в [електронната библиотека](#) на **desebg.com** продължавам представянето на голямото дело на игумения Валентина Друмева – „Български свещеномъченици и изповедници за вярата от най-ново време“ с том 4 от уникалната ѝ поредица.

Тя е посветена на православните духовници, избивани, безследно изчезнали, съдени и преследвани след 9 септември 1944 г. заради вярата в Христа и своята духовна дейност.

От 2007 г. насам Валентина Друмева, игумения на девически манастир „Св. Въведение Богородично“ в Калофер, събира пръснатите парчета памет за делото и съдбата на тези свещенослужители, които с право определя като българските свещеномъченици от ново време.

Поредицата, която до момента възлиза на внушителните 15 тома, се издава с благородната подкрепа от българския манастир „Св. Вмчк Георги Зограф“ в Света гора.

Том 4 съдържа 33 разкази за отделни духовници. Към тях е прибавена и отделна глава, посветена на духовния подвиг на учениците и преподавателите от Софийската Духовна Семинария, в която се споменават доста имена.

„Атеизмът е демонично явление. Той заля нашата страна, а от 9 септември 1944 г. се узакони с държавна власт. И започна нечувано гонение на Христовите служители и

последователи”, пише в предговора към том 4 игумения Валентина Друмева.

Тя допълва:

„В четвъртия том на настоящата поредица поместваме сведения за новооткрити свещеномъченици, изповедници и сподвижници в най-трудното време за духовна дейност. Нашето желание е тези възпоменания да бъдат направени в евангелски дух, с Христова любов. Така ни повелява нашият Спасител, който от кръста се молеше за своите мъчители.“

Нейното послание е, че „само за Истината може да се умира с любов към Бога и човека“. Затова възкресяването на паметта за изповедниците на вярата, станали жертва на тоталитарния атеистичен режим, е толкова важно, за да бъде посято в много души, включително и в опустошени от лъжата на безбожието при комунизма.

Ще посоча само два разказа, включени от игумения Валентина Друмева в том 4. Първият е много интересен и важен откъс от дневника на отец Петър Николов Лазаров от Враца за периода 1951-1980 г.

Скромният свещеник разсъждава за греха и молитвата по времето на комунизма. Мисли и чувства, които режимът на БКП въпреки желанието си не може да контролира.

Отец Петър от Враца дори оставя стихове – плод на изблик на молитвените трепети и размисъл:

*„Какъв си ти, отгде пристигаш?
Защо си тук и где отиваш?
Огледай се и се смири –
В живота Истината намери!“*

Вторият разказ е едно от свидетелствата, предадени от миряни на игумения Валентина Друмева по време на срещите ѝ с нея в процеса на търсене и събиране на информация за жертви на комунистическия режим сред духовенството.

Памет за духовници, подложени на репресии от комунистическия режим

Написано от Христо Христов
Неделя, 12 Юни 2016 09:11

Този разказ се отнася за свещеника Тодор Тумбев от село Дебелец (днес град), Великотърновско, роден през 1893 г. Завършил свещеническо училище в Бачковския манастир той е изпратен да служи в родното си място. Неговата съдба е като на десетките „безследно изчезнали“ православни духовници непосредствено след Деветосептемврийския преврат през 1944 г.

Разказът за него завършва така: „Явен остава подвигът на отец Тодор, който очаква признанието на нашата Църква”.

Разтърсващ е краткият текст след разказа:

„Бонка Денчева. 50 години страх.”

Представянето на 1-ви, 2-ри и 3-ти том може да намерите в секцията „Памет”, рубрика [„Книги”](#) на сайта.

Игумения Валентина Друмева „Български свещеномъченици и изповедници за вярата от най-ново време”, том 4, издава Славянобългарски манастир „Св. Вмчк Георги Зограф”, Света гора, Атон, 2008 г., 273 страници.